

NØVN

Tøkk

Hjartans tøkk til tykkum øll, sum vístu samkenslu og hjálpssemi, tá okkara kæri pápi, verfaðir og abbi

Christian Martin Frimodt Jacobsen Sandvík

lá sjúkur, doyði og varð jarðaður.

Ein serlig tøkk til heimahjálpir, B7 á Landssjúkrahúsini og Eysturoyar Ellis- og røktarheim fyri góða hjálp og røkt. Eisini Torleif Johannesen og Jónsvein Bech eiga tøkk fyri góð og troystarrík orð í kapelli og kirkju. Takk til kirkjutænarar, berarar, sangarar og gravarar. Takk til tykkum, sum so væl hjálptu til við ervinum. Takk fyri gávur til Sandvíkar kirkju og takk til tykkum øll, ið fylgdu Christiani til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Lena, Símun, Súsanna og Kristjan

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri hjálpssemi og sýnda samkenslu, tá okkara kæra mamma, vermamma, omma og langomma,

Jacobina í Lambanum vanliga nevnd Bina Fuglafirði

andaðist og varð jarðað.

Takk til Eysturoyar Røktar- og ellisheim fyri góðu tíðina hon fekk har, og fyri hjálpssemi í sambandi við andlátið. Takk til samkomuna í Siloa og til Fuglafjarðar kirkju fyri umsorgan og praktiska hjálp til jarðarferðina og ervið. Takk fyri blómur og kransar, og takk til tykkum, sum hjálptu til og bakaðu til ervið. Takk til øll, sum vildu minnast mammu við at lata gávu til Eysturoyar Røktar- og ellisheim. Og at enda, tøkk til tykkum mongu, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Hans, Lillian, Steinbjørn, Kristian Sofus og Samson

Finnur Olsen in memoriam

*22.04.1925 - †04.12.2013

Nú kvirt er í túni við Mirmansveg, nú Finnur av foldum er farin, í dygdum for oss hann var heilt fyri seg, so eftir hann vakur er varðin.

Hann heilsubrekk longu sum ungdomur bar, hann leitaði víða sær bata, og burturi á flatlondum heilsuráð var, sum grøði til hann kundi lata.

Hann átti í ógævu vinir um lond, teir gingu í skóg og í bøi, teir bundu ímillum seg lagnunnar bond, sum hildu úr sjúku til grøði.

Og aftur á heimligum klettum hann var tann sami, sum hann var á sinni, við tóna í túni og bili í garð og ótaldum ítrivum inni.

Og ein dagin bar hann konu um gátt, og brátt hoyrdist í garðinum meiri, tí nú hevði Judith sitt fyrsta átt, og síðani komu fleiri.

Í Meka hjá Hilmar hann støðaðist væl, maskinsmiður av teimum góðu, og hitaverk hansar í stórum tal, um oynna í hópatal stóðu.

Ein mansaldur skúlatænari var hann millum teir góðu og trúgvu, so skúlin honum bert lovorð bar, for avrik í dygd og í rúgvu.

Um sjúka teg nívdí í ár so long, so brendi í tær hesin eldur, sum ger at ellisár blíva mong, tá hegni og áræðið heldur.

Hvønn leygarmorgun í svimjihøll, har gamlir í garði teir daga, har kritaði tú teimum vátan vøll, so teir kundu svimja og baða.

Nei, aldri vann letin á tínum stríði, tá tú telgdi søgu, sum oss bleiv sonn, tá tú tókst tilfar og skapti prýði, við hegnishond úr hvalatonn.

Nú fórst tú til fedrar um síðsta liðið, nú legði tú verk títt niður á fold, eig sælu í Himni og hvil í friði, hjá grannum í garði í vígdari mold.

Á køldum vetrardegi, ein dag stutt fyri jól, fór Finn av foldarvegi at finna sítt Himnaból.

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá ið elskaða kona, mamma og vermamma okkara

Arnfríða Johannesdóttir

andaðist og varð jarðað.

Eina hjartans tøkk til øll, sum vístu okkum umsorgan, bakaðu og á annan hátt rættu okkum eina hjálpanði hond. Takk til Argja kirkju, sangarar og Argja Róðrarfelag fyri at leggja hús til ervið. Takk fyri blómur, kransar og peningagávur. Takk til Berg, prest, fyri vón- og troystarrík orð. Takk fyri stóru hjálpina til ervið. Takk til sjúkrarøktarfrøðingarnar, ið vóru um hana á sjúkrahølinum og til Sonju Klein fyri nærveru og góð og upplýftandi orð undir sjúkrahølinum. At enda, takk til tykkum øll, ið vóru við at fylgja Arnfríðu til hennara seinasta hvíldarstað.

Vit vilja her við ynskja øllum eini gleðilig jól og eitt av Harranum signað nýggjár.

Vegna tey avvarðandi
Hans Petur, Anna, Óli, Sigmar og Maibritt

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum á ymiskan hátt sýndu samkenslu og hjálp, tá okkara elskaða mamma, vermamma, omma og langomma

Anna Kristiansen

Fuglafjørð vanliga nevnd Anna á Brúnni

andaðist og fór til gravar.

Tøkk til tykkum í Vesturstovu, sum vóru um hana. Tøkk til Anne Mette, prest, fyri troystarrík orð. Tøkk til sangarar, berarar og kirkjutænarar. Tøkk til tykkum, ið hjálptu til við ervið. Tøkk fyri blómur, kransar og peningagávu til Vesturstovu. Ein tøkk til tykkum, sum fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Arnleyg, Samuelina, Petur Arni, Eyðgerð, Ásvør, og Janet við fam.

Hebr. Kap. 13, vers. 5-8.